

Beste parlementsleden,

Morgen beslist u over het Ontwerp van decreet tot wijziging van diverse decreten houdende de subsidiëring aan de lokale besturen en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds. Een mond vol en het document werd een 115 tellende bundel van adviezen, ideeën en bekommernissen. Een dik pak papier, maar veel ontbreekt: de tijd om echt aan de slag te gaan met de adviezen, de visie om een sterk toekomstverhaal neer te schrijven en de minimale bekommernis om deze ingreep ook te toetsen op zijn impact voor de zwaksten in onze samenleving (armoede toets),...

De decreten Lokaal Cultuurbeleid en Jeugdbeleid vormden decennia lang een Vlaamse hefboom die lokale besturen stimuleerden tot het vormgeven van sterke lokale voorzieningen (bibliotheken, cultuurcentra,...) en het voeren van een breed kunst-, cultuur- en jeugdbeleid, met inbegrip van het verenigingsleven. Met succes, want de Vlaamse gemeenten investeerden veel meer in hun cultuur- en jeugdbeleid dan wat werd aangereikt door Vlaanderen. En ook Vlaanderen investeerde de afgelopen decennia meer in het lokaal cultuur- en jeugdbeleid. Deze wederzijdse hefboom valt de volgende jaren weg. De relatie tussen overheden veranderen in functie van efficiëntie en het vermijden van overbodige planlast, is een goeie zaak. Maar hals over kop het kind met het badwater weggooien en vanuit de Vlaamse overheid geen enkele stimulerende rol meer opnemen ten aanzien van lokale besturen is een brug te ver.

De middelen van (onder meer) het huidige lokaal cultuur- en jeugdbeleid worden immers verminderd, bevroren en doorgestort naar het Gemeentefonds. Daardoor worden niet alleen de middelen maar ook de verantwoordelijkheid voor het voeren van een lokaal cultuur- en jeugdbeleid volledig bij de lokale besturen gelegd, zodat die er naar eigen ambitie en vermogen vorm aan kunnen geven. De Vlaamse overheid wentelt hier –vanuit een sympathiek ‘vertrouwen’ – verantwoordelijkheid, en besparingen, af op de kap van steden en gemeenten. Een zwaktebod.

Er is nochtans nood aan een Vlaamse visie en een kader op maat, als Vlaanderen van het lokale niveau een succesverhaal wil maken. Aan overleg en puren uit elkaars sterkten, niet alleen lokaal maar ook Vlaams en regionaal.

Daarom onze oproep: span de kar niet voor het paard. Voer eerst een discussie over de beleidsvisie, over een coherent en modern Vlaams stimuleringsbeleid en ga dan pas over tot de overdracht van middelen.

Vanuit de verschillende sectoren kwamen er, naast het uiten van bekommernissen ook constructieve voorstellen tot het voeren van een impulsbeleid (eventueel met een deel van de middelen) en de concrete monitoring van de evoluties ter plaatse. Het lijkt ons zinvol deze verder te onderzoeken alvorens overhaast over te gaan tot een blinde overheveling van de middelen. Wij willen graag vanuit onze kennis en expertise –geronnen uit de lokale context, uit het wer-

ken met vrijwilligers, uit onze netwerken over sectorgrenzen heen- mee-denken, mee-vorm-geven en bouwen aan een toekomst voor lokaal, regionaal en Vlaams cultuur- en jeugdbeleid.

Interpreteer dit niet als een verdragingsmanoeuvre, maar een oproep voor doordacht en goed bestuur. Neem de tijd, ga niet overhaast te werk, er staat echt wel te veel op het spel.

- VVBAD- de Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek, Archief en Documentatie
- FOV – federatie sociaal cultureel werk
- VVC- Vereniging voor Vlaamse Cultuur- en Gemeenschapscentra
- Forum voor Amateurkunsten
- Clubcircuit
- Netwerk tegen Armoede
- De Ambrassade
- Formaat
- Overleg Kunstenorganisaties (oKo)
- Vlaamse Jeugdraad
- Uit De Marge
- ‘de Verenigde Verenigingen’